

Arrest

nr. 320 621 van 23 januari 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X
handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. FADILI
Terninckstraat 13 bus C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Marokkaanse nationaliteit te zijn en die handelen als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kind X, op 5 juni 2024 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 april 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2024.

Gelet op het tussenarrest van 21 november 2024 met nr. 317 054, waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FADILI, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. EYKERMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers' minderjarige dochter E.A.R. dient op 9 augustus 2023 samen met haar moeder A.S. en haar op dat moment minderjarige broer E.A.B. een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, dit in functie van de Nederlandse nicht van moeder A.S, met name Z.I.

1.2. Op 9 april 2024 trof verweerder t.a.v. E.A.R. een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20). Dit is thans de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 09.08.2023 werd ingediend door:

Naam: [E.A.]

Voorna(a)m(en): [R.]

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 09.08.2023 gezinshereniging aan met haar nicht, [Z.I.] ([...]), van Nederlandse nationaliteit.

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: ‘de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...’

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel’.

De moeder van betrokkene, [A.S.] (7[...]), heeft heden het verblijfsrecht niet verkregen. De aanvraag van het kind is samen ingediend met de aanvraag van de moeder. Het is dan ook redelijk te stellen dat moeder en kind de intentie hebben zich gezamenlijk in België bij de nicht van het kind te vestigen. Het kind volgt de verblijfssituatie van de moeder. Het is niet in het belang van de minderjarige om het van de moeder te scheiden en alleen achter te laten.

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden van art. 47. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene.”

1.3. Eveneens op 9 april 2024 trof verweerder een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden ten aanzien van eerste verzoekster (bijlage 20). Deze beslissing werd door de Raad vernietigd bij arrest van 23 januari 2025 met nummer 320 620.

2. Over de gevolgen van het in punt 1.3. bedoelde arrest

2.1. De bestreden beslissing verwijst duidelijk naar de in punt 1.3. bedoelde beslissing. Deze laatste beslissing werd vernietigd omdat de Raad vaststelde dat verweerders conclusie dat door verzoekster -zijnde de moeder van E.A.R. – *“niet afdoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds in het land van herkomst of origine effectief ten laste was van de referentiepersoon”* niet steunt op een zorgvuldige feitenvinding zodat hij niet tot een correct besluit kon komen. De zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht werden bijgevolg geschonden bevonden.

2.2. De vernietiging van de in punt 1.3. bedoelde beslissing leidt daarom tot de vernietiging van de thans bestreden beslissing.

2.3. Het verweer in de nota met opmerkingen kan aan het voorgaande geen afbreuk doen. Verweerder blaast warm en koud in zijn nota. Enerzijds werpt hij op dat de in punt 1.3. bedoelde beslissing niet het voorwerp is van het voorliggende beroep. Anderzijds kan in de nota met opmerkingen worden gelezen dat verweerder zich mocht baseren op de in punt 1.3. bedoelde beslissing getroffen ten aanzien van de moeder van E.A.R.

om “*tevens*” de aanvraag van E.A.R. af te wijzen. Voor zover verweerder zich beroept op het ‘privilège du préalable’ van de in punt 1.3. bedoelde beslissing, merkt de Raad op dat dit verweer niet langer opgaat omdat deze beslissing werd vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 april 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftientig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA